

Bohemia

LIST ČESKÝCH DEMOKRATICKÝCH FEDERALISTŮ

UVNITŘ LISTU:

- Federalismus napodobující či tvořící?
- Osudy českobudějovických tyranů.
- Tak plánuje úpadková společnost.
- Jednou vělou...
- Kremelské plány s izolací USA.
- Svobodná tribuna čtenářů.
- Zrcadlo exilního tisku.
- F. O. Mische burcuje USA.

ZENKLOVA «RADA» SE ROZPADLA

Dr. Jos. Černý, zeť Antonína Švehly, za jedním stolem s košickými likvidátory agrární strany

Konečně i financér Rady svob. Čsl. "National Committee for a Free Europe" (NCFE) přišel k poznání, že RSC nebyla nic jiného než rozšířená strana nár. socialistická a že dosavadní garnitura Rady, tak těžce zatížená zločiny kolaborace s komunisty, vhnula národ ve vlasti jen ještě více do náruče Kremle. Proto NCFE po Zenklově žádalo, aby Rada byla rozšířena alespoň o skupinu agrárníků, vedených Dr. Jos. Černým.

Následovaly tydní neúspěšného jednání mezi Dr. Zenklem a Dr. Černým, jež vyvrcholilo 17. 11. t. r., když Dr. Fedor Hodža podal ve výkonném výboru Rady návrh, aby orgány Rady (výkonný výbor a zastupitelstvo) zastavily dočasně činnost, aby všichni funkcionáři složili své funkce a aby na dobu 6 měsíců působnost a agendu Rady vedlo dočasné vedení, anglicky nazvané "Steering Committee" (prac. výbor), složené z předsedů šesti polit. stran, dále Stelana Osuského a Fedince (Podk. Rusín). Tento návrh byl přijat 11 hlasy proti 7 hlasům. Přehlasovaná menšina (Zenk), Lettrich, Pápaněk, Klímeček, Kočvara, Stránský a Ripka) však Američanům ukázala, jak rozumí demokracii a místo aby respektovala vůli většiny, protestovala proti rozhodnutí, opustila likvidovat Radu a prohlásila, že RSC trvá dále. Zenklova menšina se prostě snaží vyvolat tutéž situaci, jako tomu bylo 26. 1. 1951, kdy se rovněž z rozpadlé RSC vytvořily Rady dvě (Majerova Rada a Zenklová Výbor). Tehdy svým odchodem odramil Majerovu Radu natolik, že tato byla nakonec nucena opět přijmout poručnictví Zenklovy kliky.

Úředníci NCFE však projevil jiný názor než Zenklova klikka a finanční podporu přislíbili "Steering Committee", do jehož vedení byl přibrán i Dr. J. Černý, takže má tyto členy: Dr. J. Černý, Václav Majer, Dr. Procházka, Dr. Dieška, Dr. Štefan Osuský a Fedinec (podle posledních zpráv byl přijat i J. Havelka za nár. demokrata a jistý katolický Slovák za t. zv. separatisty). Proti tomuto rozhodnutí úředníků NCFE Zenklova klikka ostře protestovala a dala popud k článku, který otiskla celá řada Zenklovi

blízkých listů, m. j. i "Denní Hlasatel" (Chicago III.) z 22. 11. t. r., v němž je uvedeno m. j.: "Z tohoto postupu Committee for a Free Europe nufno vyvodit, že v RSC nerozhodují její vlastní orgány, resp. její legitimní představitelé, nýbrž úředníci Committee for a Free Europe. Z jejich rozhodnutí Dr. Jos. Černý byl představen veřejnosti jako představitel Rady svob. Čsl. — a to přesto, že vůbec není ani členem Rady."

Rada se tedy rozpadla na dvě části. Na "Radu", vedenou Dr. Zenklem a na "Prac. výbor", vedený Dr. Černým. Nechceme předbíhat událostem. Chceme však Dr. Černého upozornit, že sednout za jeden stůl s lidmi tak těžce zatíženými prokomunistickým košickým programem (v jehož jménu byla krvavě likvidována i čsl. strana agrární) a pokvětnovými zločiny, jako je ona garnitura, již se nyní obklopil (Dr. Procházka začíná a národním prokurátorem Drábekem končí), bývá pro nezaujatého politika, jakým Dr. Černý nesporně je, počátkem politické sebevraždy, neoprostí-li se závčas od oněch zatížených živelů. Dr. Černý má ještě tu možnost. Jeho "Prac. výbor" má možnost vyhlásit nový konstruktivní program, odmítající košický vládní program a tím i dosavadní program RSC, jakož i zločiny, spáchané v ČSR od května 1945 do dnešních dnů. Má možnost na podkladě takového programu navázat styk a

spolupráci se všemi zdravými a životaschopnými složkami českého a slovenského demokratického exilu, v první řadě s Ústředním demokratickým exilu z ČSR.

Kdyby se však měla opakovat situace z 26. 1. 1951, takže by se nakonec Zenklova Rada spojila s Černého Prac. výborem, znamenalo by to hanebnou zradu na nesocialistické části exilu a národa. Tím by se totiž život Zenklovy Rady opět o určitou dobu prodloužil. Neboť Zenklovu Radu může zachránit již jen zrada neradovců!

Slovenskou reakci na počín Dr. Černého charakterizuje článek Dr. M. Zibrina "Nový podfuk" ("Jednota", 18. 11. 1953), v němž píše m. j.: "Litujeme, že Dr. Černý naše výkřiky a upozornění nechal si k srdci, ale dal se nabyhat a sedl si se svými obžalobci, jak jsou v Radě hromadně zastoupeni. Od Procházky a Majera až po národního prokurátora Drábka... Boli nás, že jsme se zklamali..."

Pokud se sudet. Němců týká, Dr. Černý se s tímto snaží vejít do jednání prostřednictvím Dr. Tumlířové z RFE v Mnichově, která nedávno navštívila s red. Dvořičkem předsedu sudetskonošického "Landsmannschaftu" prof. Krylla v Kempten.

Na každý pád je možno říci, že v českém exilu se vyjasňuje.

Fr. Janík-Horák.

Rozkol v "Národní Politice"

V Chicagu je "Nar. Politice" přisto k vážnému rozkolu. Dosavadní redakční kruh NP vyhodil z redakce vydavatele Jiřího Havelku a šéfredaktora Jar. Moudrého s odůvodněním, že tito za zády spolupracovníků vyjednávali se Zenklovou "Radou". Podle posledních zpráv byl J. Havelka (ještě s jistým Slovákem) skutečně přibrán do výboru RSC. V důsledku tohoto rozkolu vyšly v listopadu t. r. "Nar. Politice" dvě a to s naprostou stejností zhlavím a i číslem a ročníkem. Dokonce i dokončení článku Dr. Jaromíra Měšťana "Radio Free Europe" přinesla obě vydání. Vydavatelem původní NP je nyní Oldřich Mikulík a šéfredaktorem V. Vojtík.

Novou NP vede Jar. Moudrý. Původní NP oznámila rozhodnutí jen několika stručnými řádky. Zato nová NP vypálila v úvodu J. Havelky "Dvě Nar. Politiky" ze všech těžkých kusů najednou. J. Havelka ve svém úvodu vyzradil všechny pseudonymy svých věrejších spolupracovníků, což žádný redaktor zasedání nikdy nečiní. Tak se veřejnosti dověděla, že V. Vojtík a Nedoma je Karel Loula, J. A. Malostranský je Jos. Zavadil-Halman, Jiří Koc je Frant. Šulc a A. Trojan je Dr. Kafka. J. Havelka rovněž uvedl, že celý případ bude mít soudní dohru.

ZRCADLO DOMOVA

Dne 28. 10. t. r. zemřela v Praze Matka Gottwaldová. Nad rakví měl projev Viliam Široký, který při projevu zesnulou oslovoval "Drahá Martičko". * V Praze zemřel tajemník ÚV KSČ B. Voda-Pexa. * V Praze "U Hybernů" byla instalována výstava "10 let čsl.-sovětské spojenecké smlouvy". * KNY v Brně vyznamenal Fr. Ehrenbergera, M. Nelybovou, MUDr. A. Pavelku. * V Praze se dokončuje tunel Žižkov. Katlín dlouhý 303 m a úřadny jen pro chodce. * "Moravské ústřední" v Brně bylo vráceno 800 dětských promítačů "Diat", poněvadž nepřiměřit. * Novými mistry sportu byli v CSR vyhlášeni: Dušan Čížek, Alfred Stržimek, Ludvík Liška, Vl. Jirásek, Stan. Janský, Dana Martanová, Matie Šulcová Jar. Havelková, Václav Nič, Václav Janoček, Václav Marek, Zden. Ziegler, Jar. Siegr, Bedřich Dvořák, Jiří Vokněra, Ivan Andreadis. * V Praze byli odsouzeni izraelská oběť Simon Ohnenstein (doživotní) a Mordechaj Oren (15 let). Oba byli obviněni ze špionáže. * Čsl. delegát při UNO Robert Schmelz obvinil 16. 10. t. r. "American Fund for Czechoslovak Refugees", že vyvěsil v lázeňské Vánce vyhlásku č. 58, již byl prý činěn nábor do amer. armády. * "Rudé právo" pranýřovalo 17. 11. t. r. stranickou organizaci ONV v Boskovicích, že dobře nepracuje, a místní organizaci KSČ v Ml. Boleslavi, že ve vývěsní skřínce mají dosud plakat k 1. máji. * K. Hírka, vedoucí Pramenů č. 6604, Praha-Vokovice, poukazuje v RP na těžký problém v socialistickém hospodářství, jímž je taková malířská, jako jsou vadná vejce. Těže se, jak může poskytnout spotřebitelů náhradou, aniž by ji musil dát ze své kapsy. * A Zápatocký odhalil 7. 11. t. r. v Plzni pomník katana národu J. V. Stalina. * 22. 10. t. r. zemřel v Praze předseda ÚRO a člen předsednictva ÚV KSČ a ÚAV NF Gustav Kliment. * Předseda pražské komunistické vlády V. Široký prohlásil na celostátní konferenci členů rad KNY, že je nutno na vesnicích znovu zavádět obuvníky,

truhláře a blavné kováče. * 21. 10. t. r. zemřel v Praze člen čsl. akademie věd prof. Dr. Ing. Lad. Miškovský. * Dům "Stará pošta" v Novém Jičíně je přebudován na Suvorovo museum. * R. Písková z Ratiškovice popisuje v RP z 26. 10. t. r., jak je z dolu v Hovoranech dodáváno uhlí do blízkého Kobylí, jež je vzdáleno pouhých 12 km. Jelikož podle směrnic socialistického plánovaného hospodářství je doprava uhlí povolena jen do vzdálenosti 10 km, není uhlí do Kobylí dopravováno z blízkých Hovoran, nýbrž z Dubčan a to visutou lanovkou v délce 3 km na důl Tomáš v Ratiškovicích. Zde se nalozí na vagony, jež jsou lokálkou dopraveny do Rohatce, přesunuty na kolej, vedoucí do Mutěnic a pak zase na kolej, vedoucí do Čjče. V Čjči jsou přesunuty na kolej, vedoucí do Kobylí. V Kobylí se uhlí nalozí z vagonů na auta a rozveze spotřebitelům. Tedy komplikovaný okruh téměř 50 km. * V. Nezval, Frant. Král a malíř Matěj Benka byli A. Zapatočným jmenováni "národními umělci". * E. Zápatocký dosáhl 1. 11. t. r. v Houstce u Staré Boleslavi nového světového rekordu v běhu na 10.000 m a to časem 29.01,6 min. * B. Rezek z Prahy si sléžuje v RP z 1. 11. t. r., že jeho závod byl nucen n. p. Tatra v Bylči vrátit při přebírání lyží plných 40%, protože měly skluznicu nateny obráceně, nehladě k jiným vadám. * Dne 20. 11. t. r. zemřel vedoucí činobry Národní divadla v Praze Zdeněk Hofbauer. * St. Kroupa uvedl v RP z 31. 10. t. r. obsahlý článek "V obci, kde exekutor býval denním hostem", v němž popisuje obec Rakvice na jihu Moravy. Pranýřuje býv. bustopečského advokáta Dr. Vávrouška, býv. sedláky Vajhara, Tomáše Obhládala a Frant. Kamenského, př. čemž se dovolává rakvické kronikářky Frant. Suchýchové a svědectví Ferd. Svátský, Vlad. Svátský, Blažka, Lukše, Marij. Krůzové, Jakuba Rozsypala (dělník u ČSD), manželů Zlámalových, kteří prý byli nuceni před bídou odjet do Argentiny, devítičlenné rodiny

NA PRANÝŘ

Před soudem v Luzern (Švýcarsko) probíhal začátkem listopadu t. r. sensační špionážní proces proti knihkupci Rudolfu Rösslerovi (odsouzenému na 1 rok) a Dr. Xaveru Schnieperovi (odsouzenému na 9 měsíců). Oba dodávali již od r. 1947 rudé Praze závažné špionážní zprávy o Záp. Německu a americké armádě. Rössler byl za II. svět. války vedoucím sovětským agentem ve střední Evropě a členem t. zv. "Roten Kapelle". Dr. Schnieper byl vedoucím činitelem katolické Charity. Tohoto svého postavení zneužíval k častým jízdám do ČSR, kam dopravoval mikrofilmy se zprávami. * V Blaye u Bordeaux ve Francii byla začátkem listopadu t. r. zatčena 27letá Lída Vraná pro podezření ze špionáže. Měla u sebe přesně záznamy o posunech amer. posádek ve Francii, jakož i mapu položení všech US vojenských útvarů. Při výstěhu však popřela špionážní činnost a prohlásila, že záznamy potřebovala jako "přílohy" amer. vojáku, aby tito na ni nemuseli dlouho čekat. Proto mohla být odsouzena jen pro nemravné chování. * Koncem října t. r. byl v Paříži zatčen pro špionáž pro tudou Prahu Frant. Kubala. Byly u něho nalezeny zprávy o vojenských tajemstvích Francie. * Dne 19. 11. t. r. byl v Mnichově odsouzen na 3 měsíce vězení Karel Konvalinka (ještě s dalšími dvěma cizinci a čtyřmi Němci) pro aktivní účast na krvavé demonstraci, konané dne 20. 6. t. r. v Mnichově před obchodním domem "BM" a to na protest, že tento obchodní dům v sobotu končí prodej místo ve 13.00 hod. až v 17.00 hod. * Dne 17. 11. t. r. byl na německé straně československých hranic zastřelen službu konající strážník německé pohraniční stráže Alois Huber a to v blízkosti obce Untergraffening. Tuto vraždu spáchaly dvě oso-

na německé území a po činu opět uprchly do ČSR. * Dne 1. 9. t. r. byl ve Frankfurtu n. M. zatčen amer. policíi býv. sovětský major Georgij Vladimirovič Horunšij alias Georg Müller a to pro vážné podezření, že se jedná o vedoucího sovětského špiona. Zatčení Horunšijho, jenž je všeobecně znám pod krycím jménem Müller, vyvolalo neobyčejný rozruch, neboť Müller byl vedoucím funkcionářem známé ruské emigrantské skupiny NTS a vedoucím činitelem protisovětské "Forschungstelle". Skolih ruske emigranty k nasazení proti SSSR, vypracovával plány pro tyto akce, vysílal tyto vyškolené bojovníky svobody do SSSR, současně však všechny detaily sděloval sovětské tajné službě, takže účastníci každé takové akce byli v několika hodinách po vysazení z letadla zlikvidováni sovětskou policií. * Dne 29. 10. t. r. uprchl ze Záp. Berlína do sovětské zony Berlína spolupracovník vedení západoholinské filialky zpravodajské skupiny gen. v. Gehlena 9592, Hans Joachim Geyer. Geyer měl pod dozorem právě personální kartotéku všech spolupracovníků v sovětské zóně, jakož i tajné akty všeho druhu a mimo to denně zpracovával došla hlášení spolupracovníků. Při útěku vzal s sebou fotokopie oněch mu svěřených tajných aktů, jakož i seznamy spolupracovníků a vše předal východoněmecké policii, která na podkladě toho zatkla přes noc v sovětské zóně desítky nevinných osob. Ze zatčených uvádíme: Hans Karl Fischer, býv. dělník z loděnic ve Warnově u Rostock, Weigel ze Zeppelinu u Bützowa, Schulz a Lustig z wismarských loděnic (oba byli okamžitě odsouzeni každý k 25 letům vězení), Fritz Alma se čtyřmi přáteli z těchto loděnic a j.

P. STEFAN MACZADY POMÁHÁ UPRCHLÍKŮM

Dp. Stefan Maczady z tábora Wels v Rakousku byl jmenován biskupským referentem pro uprchlíky, nemluvíci německy, v linecké diecézi. Dp. Maczady je mezi uprchlíky velmi oblíben pro svoji šlechetnou povahu a obětavost.

SDĚLENÍ REDAKCE

Pro nedostatek místa jsme byli nuceni odložit do příštího čísla "Bohemia", které vyjde o 6 stranách ještě před Vánocemi, zmínku o případě J. Kostrby-Skaického z RFE, o úmrtí Frant. Dvořáka, závažný dopis gen. Dastycha jeho politickým spolupracovníkům, závažný příspěvek o pokvětnové činnosti jistého Karla Marka a zmínku o diletantském článku R. Nekoly "Československá kultura jako předmět historického nazírání".

EXPORT-IMPORT FIRMA

v Záp. Německu hledá spolupracovníky ve svobodné cizině. Dopisy na redakci Bohemia.

Federalismus napodobující či tvořící?

Velmi často, ba příliš často slyšíme hlasy, které se domnívají nebo někdy se zdánlivě domnívají, že pouhé napodobení švýcarského vzoru je nejlepším receptem pro klidný vývoj ve státě, obývaném více národnostmi. Proto si povšimněme švýcarského federalismu blíže, abychom poznali v čem nám může být vzorem a v čem je našim problémem či záležitostí.

Švýcarsko je snad nejlepším důkazem tvrzení, že člověk nežije jen ve společnosti jediné. V tomto spolkovém státě, ležícím na geopoliticky či dynamicko-politicky odlehlejších místech střední Evropy, je každý z 22 kantonů spojen silným vědomím pospolitosti, navazujícím většinou na státní tradici a to bez ohledu na to, zda je jazykově jednotný (většina kantonů), dvojjazyčný (Bern, Freiburg — Fribourg, Valais — Wallis) či dokonce trojjazyčný (Graubünden — Grisons). Hornatý ráz státu Švýcarsku dával a částečně ještě dnes dává nejen zvýšenou bezpečnost zvenčí, nýbrž poskytuje všem třem (nehledíme-li k Rétorománům, tvořícím jen 1,1% obyvatelstva) jazykovým skupinám namnoze jasné přirozené hranice, které zneumožňují vážnější jazykové třenice, běžné všude tam, kde se alespoň dvě národnosti intenzivně stýkají, zvláště v soužití hospodářské. Důležitý je také rozdíl mezi katolíky (41,1%) a protestanty (57,6%), který přetíná jak německou, tak i románskou jazykovou oblast. V celku je každý Švýcar poután především nejsilnějším poutem kantonální pospolitosti, kdežto vědomí pospolitosti jazykové zdá se být docela slabším než je vědomí pospolitosti náboženské. Tím je také vyloveno, aby při rozhodování se slabší jazykové lábory (francouzský 20,7% a italský) ovlivily ve spolkovém sněmu natrvalo v menšinu, jelikož se rozdíl jazykový kombinuje s uvedeným rozdílem náboženským tak, že 72,6 procentní německá početní většina nikdy nehlasuje jednotně. Důsledkem toho se ve Švýcarsku číselná jazyková menšina nemůže považovat za menšinu politickou, jež by neměla skutečného podílu na státní moci, protože by alespoň v otázkách národnostních a jazykových byla vždy přehlasována. Dále třeba uvést, že evropská velmocenská politika Švýcarům ukázala zvláště po posledních 100 letech (po občanské válce z r. 1847—48) výhodu neutrální pospolitosti uprostřed evropských zápasů. Nakonec nesmíme v tomto směru zapomenout, že skoro úplná jazyková jednota švýcarských kmenových oblastí vylučuje jak vážný problém menšinových škol, tak i naléhavější nutnost učiti se jiné řeči z důvodů politických.

Každý kritický pozorovatel pozná na první pohled podstatný rozdíl našich a výše uvedených vzorů, a to v poměru vůči u srovnání se Švýcarskem. Důsledkem toho lze jen velmi podmíněně doporučovat švýcarské vzory.

Používají-li poukazu na předešlý vzor optimisté, kteří jsou přesvědčeni o možnosti snadného a lehkého řešení národnostních sporů, zameňují pesimisté pojem fede-

race za pojem aliance — mezistátního mocenského spolku. Pochopitelně myslíme zde na poctivé stoupence jak švýcarských vzorů tak i aliance, ačkoliv dobře víme, že obojí recepty často hlásají, kdož chtějí pod rouškou federalistického idealismu jen skrytí vlastní mocenské cíle. Stoupenci bývalé politiky Benešovy dnes horlivě hlásají vytvoření bloku, jenž by byl namířen proti mocným sousedům. Tento středoevropský blok, přikrytý znaky mírové kulturní a zvláště hospodářské federalitní spolupráce, má být namířen nejen proti nynějšímu demokratickému Záp. Německu, nýbrž více méně skrytě i proti Rakousku a Maďarsku. Zdá se věru, že v poměru k Rakousku a Maďarsku se Benešovi obdivovatelé nemohou zbavit nekritického, podvodného obdivu po bývalou Benešovu Malou dohodu, která po dlouhá léta jednostranným oštěmí proti Maďarsku a Rakousku odvracela velmi potřebnou pozornost jak od vnitrostátních problémů organizačních a to ústavních i jazykových, tak i od zahraničního vztahu k sousedním velmocem.

Máme zato, že idea bloků, namířených proti jedné z nezbytných složek sjednocené Evropy, je velmi nebezpečná pro budoucnost. Nelze toto nebezpečí obehít jen pouhými nekritickými historickými reminiscencemi, jak to činí V. Brzoraď v článku „Od Karla IV. k Masarykovi“ v novém časopisu „The Central European Federalist“, vydávaném v Jackson Heights v USA. Dnes

nestačí pouhé odvolání se na české veličiny minulosti, nýbrž je třeba i dokázat, že doporučený vzor se též hodí pro dnešek a zvláště pro zítřek. Ideové čerpáme a budeme čerpat z Fr. Palackého, jsme si však vědomi, že Palackého plán z r. 1849 přehlídl ožehavost problému polsko-ukrajinského a že jeho plán z r. 1865 spočívá na silně překonaných předpokladech. Hlasatelé bloků se jinak snaží popíratí jejich negativní charakter. Totéž činí ve shora uvedeném časopisu i p. Dr. H. Ripka, který ptece ve všech svých projevech a článcích zdůrazňuje svůj protiněmecký postoj.

Kritický pozorovatel dnešní situace v Evropě je si především vědom toho, že bloky, vzdušné stavěné pro budoucnost, zatím v přítomnosti podezíráním partnerů morálně oslabují jednotnou nezbytnou frontu proti bolševismu. Dále je pro každou myšlenku semknutí (integrace) třeba ideové základny. Tuto ideovou náplň nezískáme monologem, hodícím se znamenitě do minulosti, třebaš nedávne. Nakonec musíme si uvědomit, že pro každý státní a nadstátní útvar je třeba jisté harmonie sil a počtu partnerů, jakož i ucelenosti zeměpisné. Proti těmto základním požadavkům nezmůžeme nicého ani nekriticky napodobujícím optimismem ani podezřivým hlášením protialiancí neboli bloků i když tyto myšlenky můžeme podepřítí dočasnou negativní náladou části veřejnosti!

Univ. prof. Dr. R. Wierer.

Osudy českobudějovických tyranů

Jelikož veřejnost je případem Václava Hrnečka upozorněna na vězení v Č. Budějovicích, přinášíme dnešní osudy několika tamních dozorců a konfidentů, kteří po květnu 1945 vynikli svoji nelidskostí.

Býv. ředitel kartouzské věznice Kučera, který dříve působil jako tajemník věznic v Č. Budějovicích, odpýkával si ve věznicích na Pankráci (trest za pronesení). Byl znám jako surovec. * Vrchní dozorce vězňů Mikoš, známý pod přezdívkou „Hlouplý Franta“, jenž proslul svojí hrubostí, byl zatčen a uvězněn v Č. Budějovicích. * J. Novák, známý násilník a surovec, původně povoláním pomocník u houpaček a kolotoče, po květnu 1945 dozorce vězňů v Č. Budějovicích, dopustil se různých krádeží a byl odsouzen na 3 roky vězení. * V Mladé Boleslavi byl zatčen a odsouzen k několikaletému žaláři pomocný dozorce vězňů F. Fryba. Fryba byl znám svou nelidskostí. Jako vedoucí vězeňské krejčovské dílny ukradl velké množství látek a okrádal i vězně na různých pracovních komandech. * Popadinec Mitro — známý analfabet — vlnil dozorce vězňů a nejobavanejší surovec českobudějovické věznic se těžce zranil, když úplně opilý řídil „národně“ auto. Nyní sedí v kanceláři věznic v Č. B., zůstává však zahadová, co tam dělá, když se stěží a za velkého pocení sotva dovedl podepsat. * Kykal, aspirant na inspektora

vězeňských strážů, byl pro krádeže uvězněn a po svém propuštění se vrátil k původnímu zaměstnání jako pacholek u volů. Byl postrachem všech vězňů. * Vozábal, výpomocný dozorce vězňů, povoláním krejčí, odcizil ze skladiště věznic v Č. B. látky v ceně několika desítek tisíc Kčs. Po komplikované milosrdné příhodě upadl v nemilost u své býv. milény vrchní dozorkyně vězňů Míčinové a utekl na Západ. I on vynikal surovostí. Není vyloučeno, že se vydává za politického uprchlíka. Kdo zná jeho nynější adresu, ať ji laskavě sdělí redakci „Bohemie“. * Frant. Ptáček, jenž si po r. 1945 odpýkával několikaletý žalář v českobudějovické věznic pro špatné zacházení s českými dělníky ve Vídni, a známý denunciant svých spoluvězňů, byl nyní z věznic propuštěn. Ptáček byl u dozorců značně oblíben, neboť zrazoval své spoluvězně, hlavně však pro to, že pro dozorce kradl v závodech věci, které vězni musili odnést pod pláští, aby je pak ve věznicích odevzdali dozorcům. * Rudolf Lhotek z Č. Budějovic byl odsouzen v r. 1945 na 10 let žaláře za to, že za II. svět. války byl koncentrákem SS-konfidentem a kradl společenostním poštovní zásilkou. Lhotek byl po květnu 1945 konfidentem vězeňských strážů na všech prac. komandech a způsobil mnoho utrpení svým spoluvězňům. Nyní byl za špiclovské služby z vězení předčasně propuštěn.

Tak plánuje úpadková společnost

„Skutečnost“ (září/tijeden 1953) přinesla článek „Úvahy o učtování“, podepsaný krycím jménem „Cato“ a napsaný stylem Ferdinanda Peroutky. Článek se obírá úvahou, jak trestat po osvobození doma. Je to věrná ukázka myšlení té úpadkové společnosti, která 30 let vyssávala sílu z těla národa a otravovala jeho duši. Té společnosti, která vždy zklamala: za první republiky, v r. 1938, r. 1944 v Moskvě, r. 1945 v Košicích, r. 1947 při jednání o Marshallově plánu a v únoru 1948, jakož i nyní v exilu. Té společnosti, která v rozhodujících chvílích byla vůči nepřítelům státu a národa vždy až uboze loupou, zbabelou a kapitulantkou než aby vše nepohrála a mohla dále vést, na druhé straně však vůči vlastním národu byla dostatečně bezohledná, sobecká a intransigentní než aby připustila schopnější ke komidlu.

Pan „Cato“ vychází z přesvědčení, že historické právo trestat ostatní budou mít ti, kdož „amor“ umožní, neboť onj prý budou „s největší pravděpodobností těmi, kdož budou při osvobození přineseni na rameň“. A hned k tomu dodává: „Zločiny komunismu, stejně jako zločiny slabosti, jsou příliš ohlasující než aby bylo možno obrátit list bezeslova, bez gesta, bez výstřahu. Jsme-li už svým dějinám dlužni národní hrdinství, smíme jím zůstat dlužni také zpytování svědomí? Není národa, v jehož řadách by retribuice nebyla napáchala klid a nevyvolala hořkost — mnohde ještě zarytější než včerejší nepřítelství... A tak můžeme předem říci, jak komunistické učtování dopadne: na sto osob 50 potrestaných právem, dvacetpět neprávem a dvacetpět neprávem osvobozených...“

Tedy nová retribuice, nové zločiny. Nový příslib rahování lačné lize, nový příslib zatíženým zločiny a nová hrozba těm nezatíženým, kteří nesoouhlasí. Aby tyto zločinné plány s odsouzením 25% nevinných autor poněkud uhladil a tak pomohl ke kompromisu se svědomím těm méně ošklivým, dodává: „Jestliže se nám trestání dopustíme iustitálních omylů — budou ospravedlněny v letech 1970 — až totiž do vyplatě mezi-národní konkurence intelektuální, technické a obchodní nastoupí za náš národ generace 1930.“ Tento argument nám příliš připomíná argument Ferd. Peroutky, otištěný v jeho knize „Tak nebo tak“ (str. 47), vydané r. 1947 u Borového v Praze, jímž tehdy ob-

hajoval zločiny komunistické retribuice: „Revoluce (v CSR) byla nezbytná, dějinná, přirozená a čestná a přišli pokolení budou spokojeně žít z jejich výsledků. To třeba stále opakovat těm, kteří osobně byli zraněni a proto nechápou!“

Pan „Cato“ ve snaze zprostit viny ony skutečné vinníky a zločince, jež ve svoji bujně fantazii již povyšuje na soudce národa, nestoudně tvrdí: „Celý národ o sobě rozhodl přímo i nepřímě. Jde právě o to, že národ dovolil, aby byl sovětisován, ačkoliv mu osud poskytl 30 let zpravodajství o tom, jaký osud by ho v takovém případě čekal.“ Tyto věty zveřejníme jednou doma a pana „Cato“, dožijte-li, postavíme tvář i tvář národu. Dnes dříve jen říci, že národ je podle pana „Cato“ patrně ona úpadková společnost. Vždyť si jen připomeneme ony socialistické „salonardy“, šířící i nás za první republiky rudý jed „levé kultury“, a ony benešovské sovětisátory po květnu 1945, kteří ústy Ferd. Peroutky prohlašovali: „Jsme vyvíjející se socialistický

„Radovci“ štvou proti Německu

Jsme svědky, jak se dnes „radovci“ ohýbají v páteři, mluví-li se o Němcích a Německu. Snaží se dnes přesvědčiti Němce o svých přátelských citech k nim. Proto článek VI. Peklinského „Německo se stává do první obranné linie Evropy“, uveřejněný v posledním čísle „Bohemie“, radovce velmi popudil. Dnes přinášíme další dva příklady, jak se „radovci“ snaží protiněmeckým psaním torpedovat zařazení Záp. Německa do západního bloku:

„Videňské Svobodné Listy“ (orientované na RSC) z 13. 11. t. r. přinesly přes celou titulní stranu nápis „Bonn ve stopách Adolfa Hitlera“.

„Čechoslovák“ (orientovaný na RSC — London) přinesl 23. 10. t. r. v článku „Práce pro Radu“ od B. S.: „Což může soud národa, který obžalovaného zločinně věznil a týral, nevím kolik let v koncentračním táboře, soudit svou někdejší oběť? Země, jež propouští a rehabilituje válečné zločince, kteří mají miliony životů na svědomí, není k tomu oprávněna. Nejde o Hrnečka, jde o spravedlnost a tu může prosadit jen soud neutrální, který není ovlivněn komplexem

stát. V politice není jiné možnosti, než přijmout tato nová fakta. Mění se epocha a kdo toho nechápe, zbloudí a bude chybovat, na poli politiky nenesitelně chybovat...“ „Spisovatelé a novináři se musí rozmyslet, jak dále. Mohli by posilovat onen pocit vnitřního neštěstí, jež jímá člověka, odmítavě se smířit s dobou. Rozhodli jsme se k tomuto pocitu nepřispívat...“ „Mnohokrát jsme řekli, že u nás je jediný vývoj možný: k socialismu. Pomáhali jsme svoji činností k tomuto vývoji, nebo jsme překáželi? ... položením základních kamenů k socialismu připravil budoucnost, k níž dítý nebo později se obrátí celý svět. Je třeba, aby každý jednou mohl říci s hrdoostí: byl jsem při tom, pomáhal jsem!“ — („Tak nebo tak“ str. 20, 12, 170—171.)

Trestat ano, ale skutečné vinníky za prokázané zločiny. Proto budeme první, kteří se co nejrozhodněji postavíme proti takovému soudnictví, jež by mělo postihnout nevinné, jak opět již plánuje ona úpadková společnost, a proto budeme také první, kteří budou požadovat před soud vedoucí členy prokomunistické Nár. fronty... včetně přece velkého socialismu Ferdinanda Peroutky. —rd.

viny a zášti.“ — (Pozn. red. „Bohemie“: K tomuto článku Jostenova „Čechoslovák“ je nutno poznamenat, že pro p. Jostena nemůže být omluvou, že snad není jeho autorem. On onen článek uveřejnil, proto za něj plně zodpovídá, neboť jsem, p. Jostenovi, je velmi dobře známo, že Václav Hrneček je souzen soudem USA a nikoli soudem německým. Nebo dříve p. Josten uveřejněním onoho článku snad tvrdil, že USA je země, jež propouští a rehabilituje válečné zločince, kteří mají miliony životů na svědomí? Chce p. Josten snad tvrdit, že soud USA je ovlivněn komplexem viny a zášti a že v případě Václava Hrnečka není soudem neutrálním?)

PŘEDPLATNĚ „BOHEMIE“

Z ciziny nám posílejte předplatně přímo na adresu redakce. V Německu prostřednictvím poštovního šekového úřadu a to na konto č. 82523, Postscheckamt München. Předplatně „Bohemie“ činí v Německu DM 4.40 (na 10 čísel) včetně poštovného.

JEDNOU VĚTOU...

Krištof Greiner napsal ve „Svobodném Slovensku“ z 15. 11. t. r. článek „Trafná husa zagála“, v němž odpovídá Dr. Jos. Srámkovi (pseudonym Klárus) z RFE v Mnichově na jeho hrubý útok proti šéfredaktoru „Sl. Sl.“ Dr. Jos. Zvonárovi, uveřejněný v „Hlasích z Rima“; teprve Greinerovým zveřejněním oné soukromé záležitosti, o níž Dr. Srámek prohlásil, že o ni nemůže veřejně psát, neboť je v jasném rozporu s katolickou morálkou, neinformativně čtenář poznal hrubou nepochůbnost Srámkova útoku, neboť onou soukromou záležitostí byl překlad části dopisu proti čechoslovakismu. * 8. 10. t. r. zemřel na tuberkulózu plic Jos. Dvořák, nar. 19. 3. 1911. * „New Yorkský Denník“ dne 3. 9. t. r. velmi hrubě napadl Ústředí demokr. exilu z ČSR (UDE), jakož i naše SCDF, při čemž použil naprosto lživých tvrzení. * Ústav Dr. Benče v Londýně zahájil 23. 10. t. r. výstavu „Boj Čechů a Slováků za osvobození ve svět. válce 1914—1918“. * Ing. A. K. Simon, zahraničně-politický referent Dr. R. Lodgmana, mluvčího sudetoněmeckých „Landsmannschaft“, se vrátil z Madridu a Lisabonu, kde měl m. j. rozhovor i s maďarským admirálem Mikulášem von Horthyem. * Josef Hladký, redaktor „The Cedar Rapids Gazette“, byl zvolen předsedou asociace novinářů ve státě Iowa, USA. (ND) * Frant. Šinka, býv. lázeňský ředitel v Mar. Lázních, který z viasití uprchl r. 1948, byl americkým podnikatelem H. A. Brunjenem pověřen, aby zařídil a vedl nové lázně v Colorado Springs. * V Hollywoodu je připravováno natáčení filmu „Mistr Jan Hus“. * V Toronto/Ont. se ve zvýšené míře účastní veřejného života mezi našimi krajany československý kazatel J. K. Zeman. * Nár. socialista Frant. Klátil chystá v USA vydání publikace „Hus a dnešek“. * Manželům Svitkové v Torontě (Ont.) se narodila dceruška. * P. Jar. Popelka S. J. uveřejnil v časopise „Cyrilometodějská Liga v Kanadě“ obsáhlý článek „Kapitoly o víře“, v němž velmi přesvědčivě dokazuje nepravdivost tvrzení odpůřivců katolické Církve, kteří všeobecně prohlašují, že Církev sv. zakazuje svým členům čtení Bible. * Msgr. Josef Bezdíček, vice-rector papežské koleje Nepomucenum v Římě, napsal studii o slovanských apoštolech sv. Cyrila a Metoději, o sv. Václavu a sv. Janu Nepomuckem. * V říjnu t. r. vyšlo v Ludwigsburgu po dlouhé přestávce další číslo cyklostilovaného časopisu „Národní noviny našim v exilu“; na titulní stránce straně je pod celostránkovou fotografií TGM nápis, v němž je „Čechoslovenská republika“ psána s malým „č“. * Jan K. Stach, ředitel londýnské firmy DRAYBEX LTD, dostal 750 liber pokuty, že bez povolení min. obchodu odeslal 113 beden kulčkových ložisek, jež byly dodány za „železnou oponu“. * Dr. F. Fadrhona, V. Valoušek, J. Čitta a J. Velvarský oznámili, že v Hamburku zřídili t. z. „Ústředí čsl. sportu v zahraničí“. * „Katolík“ (Chicago/III.) přinesl v srpnu a září t. r. v mnoha pokračováních obsáhlé pojednání Msgr. Dr. Jos. Bezdíčka, nadepsané „Tomáš G. Masaryk — Katolická Církev — Historie učitelkou i v životě českého národa“; celé pojednání je velmi objektivním a odvážným hlasem, spravedlivě hodnotícím Masarykovy kvality a kritickým jeho omýty a chyby. * Frant. Klátil hrubým způsobem napadá v „Casu“ ze září t. r. Jiřího Hálka, redaktora chicagského „Národa“, nazývaje ho „drzý a prohaný člověk“. * Max Picard navrhuje v časopise „Nový Život“ (září/říjen 1953) uložení si dobrovolně daně našeho exilu, již by bylo použito pro budování apoštolského v exilu. * Njdp. opat A. L. Ondrák O. S. B. ohlásil vydání podílů na stavbu Mariánské sloup; podily obnášejí 1000.—, 100.—, 10.—, 5.— a 1.— dolar. * Koncem t. r. vyjde v USA kniha Vojtěcha Vojtěcha „Slováci a koncepcie čechoslovakismu“. * Dr. J. Havřík odjíždí 25. 12. t. r. s rodinou ze Sydney do Bratislavy. * Koncem října t. r. se tři z pěti Čechů, uprchlíků 3. 10. 1953 z Prahy, po 28denním pobytku sovětskou zónou Německa prošli do Záp. Berlína; při svém útoku byli pronásledováni zalarmovanou východoněmeckou policií, při čemž přišlo k přestřelkám, při nichž bylo zabito 5 policistů a dva Češi (býv. statkář Václav Švejda a ředitel znár. podniků Janota) byli těžce raněni, takže padli do rukou komunistické policie; útek se podařil Kláradu Mašínovi (22), Jos. Mašínovi (20) a posluchači voj. akademie Milanu Baumerovi (21). * Zástupci 260 tisíc sudet. Němců, žijících v Rakousku, se sešli 14. 11. t. r. v Salzburgu k poradám o nové se tvořícím Svazu sudet. Němců; tento nový Svaz se stává odmítavě k politice Dr. R. Lodgmana. * Dramatická skupina „J. K. Tyl“ čsl. kolonie v Londýně sehrála 21. a 29. 11. t. r. hru J. K. Tyla „Strakonický dudák“; účinkovali: O. Mrkvíčkova, M. Brzobohatá, D. Nickendayová, H. Gráfová, D. Matějčusková, S. Brzobohatý, V. Tukey, G. Kinzelová, B. Borák, O. Hoiniková, F. Salač, J. Kubíček, N. Hurt, V. Sauer, H. Široková, V. Volosčák, V. Zíka, K. Kríž, G. Volosčáková, L. Kohoutová, M. Gibons, L. Švehlová, Ing. E. Matoušek. * Mezi Dr. H. Ripkou a Jaromírem Smutným, vedoucím Ústavu Dr. E. Beneše v Londýně, jsou stále zvyšované rozepře, neboť „Ústav“ je v krajní nemilosti Rady svob. Čsl. * Funkci sociálního referenta „American Fundu“ v Mnichově obsadil místo původně zamýšleného mir. Brunera jistý Veselý z Norska (cca 30letý). * Dr. J. Mrázek, býv. předseda radovského „Sdružení čsl. uprchlíků v Německu“, který byl před měsícem vypoovězen z Německa, žije nyní v Salzburgu a to u nobočky RFE; nyní byl však propuštěn i z RFE; podobný osud není vyloučen ani v

(pokračování na str. 3.)

Jednou větou...

případě M. Vaňka z RFE, který do Mnichova přišel rovněž z Rakouska. * Dr. H. Ripka se hodlá trvale usadit v Londýně a tak zadránil katastrofální situaci Zenklových „radovců“ v Evropě; současně chce v Londýně vybudovat tiskovou službu Rady, což by znamenalo konflikt s J. Jostenem, nekoupil-li ovšem Jostenovu kancelář. * „American Fund“ v Mnichově přijal do zaměstnání Dr. Černého, manžela pí. Pospíšilové, dosavadní sekretářky Ing. Zikmunda; starší zaměstnanci, jako Honců, byli až teprve nyní po upozornění v „Bohemii“ přihlášení k sociálnímu pojištění; tím ovšem není zodpovědná otázka, co je na tom pravdy, že AFRC nechává svým zaměstnancům podepisovat mnohem větší mzdový příjem, než jim ve skutečnosti proplácí! * V mnichovském RFE panuje mezi socialistickými zaměstnanci velká nervosita z obav před zásahem McCarthyho. * V táboře Valka byl v říjnu t. r. zvolen předsedou radovského „Sdružení čsl. uprchlíků“ učitel Rud. Krempel, který však mnichovským úřadům „Sdružení“ nebyl jako předseda uznán; v důsledku toho zajeli dne 18. 10. t. r. J. Kusý a Dr. Stolička do Valky a jmenovali 7členný výbor v čele s evangelickým kazatelem P. Pitterem, v němž R. Krempel není ani členem; tento jmenovaný výbor je ve Valce nazýván „akčním výborem“; původní výbor s Kremplem a Sojkou v čele proti tomuto zásahu podal protest. * Čapková a Jankova kanlína ve Valce byla pro závalu zrušena; jmenování majitele vyrábějí nyní ve Valce pohyblivé obrázky po vzoru Mošny v Salzburgu. * V táboře Valka, který se ruší, zůstane asi 500 Čechů a Slováků a to v t. r. v kamenných domech. * Mezi Milošem Svobodou z Mnichova a Jaroslavem Myslivcem z Plorzhemu (vedoucími t. r. v hnutí gen. L. Prchal v Německu) panuje v poslední době málo přátelská atmosféra, a to prý pro nějakou sociální akci. * Karel Uhlíř z Bad Cannstattu je velmi rozčleněn na psaní Bohemie a říká, že onu informaci o jeho dvoupokojovém bytě má redakce Bohemie jistě od soc. demokrata Juřika, kterému Dr. Mrázek prý ještě dnes posílá pokyny strany soc. dem. * Valná hromada čsl. YMCA YWCA v Německu se musí konati do 15. 12. t. r.; jelikož V. Lorencovi ani O. Jelínkovi se dosud nepodařilo upevnit v Y/Y svou posici, zaujme Lorencovo místo patrně K. Uhlíř, který si již připravuje půdu u ředitelů Y/Y v Německu Dr. Grabera. * Mjr. Buršík, nositel řádu „Hrdina SSSR“, zcela správně tuší, že ona „jedna věta“ v poslední Bohemii, týkající se jeho osoby, byla pouhou předzvěstí zvýšeného zájmu. * V Hobartu/Australii vážně onemocněl Josef Federman. * V Adelaide/Australii byla zřízena hlídka Čsl. Orla v exilu, již vede Vlastimil Geyer. * Známý US kongresman Charles J. Kersten pronesl 8. 11. t. r. na banketě Slovenské Ligy v Americe, konané v Milwaukee, Wis., projev, v němž se ostře vyslovil proti nynějšímu stavu v čsl. odděle RFE, vedenému českými socialisty, a vyjádřil správný názor, že vedení tohoto rozhlasu a hoje proti komunismu vůbec, musí být svěřeno osvědčeným antikomunistům; dále doporučoval postavení národních vojenských jednotek z uprchlíků. * Dne 8. 12. t. r. odjíždí dosavadní ředitel „American Fundu“ F. Jičínský z Mnichova do USA, kde bude opět zaměstnancem pojišťovny; na jeho místo má přijít Rev. Hrubý. * Z USA se vrací šéf slovenského odděle RFE Dr. Múdry, který má přinést rozřešení sporu Kvetko-Mrázek, což bude patrně znamenat, že Kvetko opustí RFE. * Zdeněk Bumbálek byl propuštěn z RFE v Mnichově. * Dne 22. 11. t. r. uprchli z Prahy do Záp. Německa dva mladí čeští inženýři. * Frank J. Horwath, člen ústřed. prac. výboru SCDF a vedoucí funkcionář Svazu býv. vojáků a jejich přátel, přesídlil do Kanady. * Manželé Čerychovi z RFE v Mnichově dali k Vánocům t. r. výpověď; Čerych pracuje jako redaktor, pí. Čerychová v hudebním odděle. * Mr. Kelly, zástupce Mr. Griffitha, byl po návratu Mr. Griffitha z USA okamžitě z RFE v Mnichově propuštěn. * V rumunské a bulharské redakci RFE v New Yorku započala již čítka od prokomunistických a socialistických živilů. * „Skorpion“ (tvrděvan v RFE v Mnichově) z listopadu 1953 přinesl v rubrice „Co říkali o minulém čísl.“ odpověď Ladislava Rovenškeho z RFE: „Čím lepší radio, tím bližší Skorpion; čím bližší rádio, tím lepší Skorpion!“ — (Pozn. red. Bohemie: A Skorpion je stále lepší.) * Dr. Rudolf Lodgman prohlásil v interview Reutersovu korespondentku v Bonně M. Weigallovou: „Zádný návrat pod cizí suverénní!“; M. Weigall požádal Dr. Lodgmana o interview s ohledem na stále rostoucí rozpor mezi vysídlenými Němci a bonuskou vládou. * 28. 11. t. r. konala se v Mnichově valná hromada „Svazu svobodného tisku Střední a Vých. Evropy, Balta a Balkánu“ na níž byl zvolen předsedou Dr. Makta (Madat) a gen. tajemníkem Křištof Greiner (Slovák); zástupce „Bohemie“ je členem předseda. * Svaz býv. kozáckých frontových bojovníků v Německu uspořádal v Mnichově dne 31. 10. t. r. úspěšnou slavnostní akademii u příležitosti 36. výročí aktivního boje kozáckého národa proti bolševikům; za Čechy promluvil předseda SCDF V. Pekelský a to jménem Ústředí demokr. exilu z ČSR (ÚDEI). * Smutně známý předseda radovského „Sdružení čsl. uprchlíků“ v Berlíně, Frant. Runza, který sám o sobě vydal svědectví slovy: „Já to přiznávám, že to je jistý druh prostiuce, co dělám, ale účel světlí prostředky“, se velmi rozčiloval nad posledním číslem „Bohemie“ a prohlásil, že na celé věci ho nejvíce mrzí to, že přes 500 kusů „Bohemie“ jde do ČSR. * Jaroslav Matějka gratuluje paní Zdence a Pavlu Myslivým v Hamiltonu k narození dcerušky a všem přeje mnoho zdraví.

Kremelské plány s izolací USA

Stalinovou smrtí skončila i t. zv. stalinská epocha. Nový diktátor, který se prosadí (ať již Malenkov či některý z rudých maršálů), dá údoby svoji vládě vlastní ráz. Bylo by však omylem se domnívat, že upustí, byť i jen v nepatrnosti, od přijaté cesty k světové bolševické revoluci a že se nebude opírat o Stalinovy cenné zkušenosti, shrnuté v jeho neoficiální závěti.

Stalinova poslední práce „Ekonomické problémy socialismu v SSSR“, jež byla publikována v říjnu 1952 a jež platí za jeho politického závěti, je právě dnes hodna zvláštního pozorování. Stalin v této práci n. j. totiž říká, že sovětské imperium je odlišné od sovětského Ruska. Dává současně pozoruhodnou radu, že bude moudré, zůstanou-li sovětská vláda po dobu příštích 10—15 let v defenzivě, což je doba, potřebná ke konsolidaci území, získaných po II. světové válce. Vezmeme-li tuto Stalinovu radu v úvahu, stává se nám současná taktika Kremli, pro oči Západanů tak zaměřená, až velmi průhlednou.

Sověty potřebují několik let míru. Podle Stalina 10—15 let z důvodů konsolidace hospodářství. Tuto potřebu míru zesiluje ještě i vyčerpávající boj o diktátorskou moc, panující dnes mezi Stalinovými dědci. Proto jsme svědky uvolnění, sice nepatrného, a Sovětů však překvapujícího, a jakéhosi naznaku k smířlivosti a dokonce ústupnosti. Nenechme se však mýlit. Je to nebezpečná taktika, dávající tušit, že Kremli má v úmyslu i tento krok nazpět nejen nezaplátit, nýbrž naopak ještě využít k oslabení demokratického světa. A to dosažením izolace USA od ostatního Západu.

Stalin ve svých „Ekonomických problémech“ vyjádřil naději v tuto izolaci následovně: „Pláte se, kde je záruka, že se Německo nepostaví znovu na nohy, že se nepokusí vymanít se z americké poroby a začít žít samostatným životem? Myslím, že takový záruk není.“ Pro tuto izolaci však nmluvil i G. M. Malenkov a to již na XIX. sjezdu VKS(b), kdy pravil: „Anglické propagandistické orgány při tom tvrdí, že Britské imperium prý rozvrací komunisté. Vládnoucí kruhy Britského imperia nemohou však nevidět zjevná fakta, svědčící o tom, že državy Britského imperia uchvacují nikoli komunisté, nýbrž američtí miliardáři. Cožpak komunisté a nikoli američtí miliardáři, uchvátili Kanadu, uchvacují Australii a Nový Zéland, vylačují Anglii z pásma Suezského průplavu a z Irbu Latinské Ameriky, Blízkého a Středního Východu a zmocňují se naltových oblastí, v nichž

vládne Anglie?“ Dalším krokem k izolaci USA byl neočekávaný a předem neohlášený projev G. M. Malenkova při ukončení zasedání Nejvyššího sovětu SSSR (8. 8. 1953). Malenkov se v projevu nejprve snažil vypočtením výrobního potenciálu sovětského těžkého, energetického a hutního průmyslu, jakož i sdělením, že Sověty mají již také vodíkovou bombu, psychologicky zapůsobit nejen na národy vých. bloku, nýbrž hlavně na státníky Západu, aby tak u nich smazal dojem, že by Sověty mír musely mít. V tomto projevu dále vyhlásil, že obyvatelstvo SSSR bude v budoucnu mnohem lépe zásobováno spotřebními předměty a potravinami a současně nabídne obchodní dohody všem státům Západu.

Posudme nyní, jaké by mohly být další kroky Kremli k dosažení izolace USA:

1. Sověty se vynasnaží zainteressovat na obchodě s vých. blokem všechny státy Západu, včetně USA. Počítají, že USA na tuto nabídku půjde, neboť bude podána právě v okamžiku, kdy podle domněnek amerických hospodářských expertů má skončit již 13 let trávající vysoká hospodářská prosperita USA, t. j. koncem r. 1953. Tím by Sověty dostaly do rukou nebezpečnou a zákejnou zbraň U obyvatelstva USA by odstranily ostrost postoje vůči sovětskému Východu a komunismu a měly by možnost hrozbu přerušení dalších obchodních slyků kdokoliv ohlivoval veřejně americké mínění. Totéž i u obyvatelstva ostatních zemí. Mimo toho by své obchodní dohody s jednotlivými zeměmi (mimo USA) rozvrhovaly tak, aby usměrnily průmyslovou výrobu těchto zemí na potřeby jen vých. bloku, aby tyto země takto byly pevně podvázané a neměly nikdy možnost se s oněmi výrobky obrátit na západní trh, přičleněny výrobky hlavně americkými. Zde se jedná v první řadě o spotřební předměty, tedy o lehký a střední průmysl. Sověty těmto zemím v protidodávkách dodají opět výrobní prostředky (obráběcí stroje a stroje vůbec), tedy výrobky vlastního těžkého průmyslu. Tím by docílily hned čtyř věcí najednou:

- a) Získaly by čas k „zpracování“ satelitů a ke konsolidaci vých. bloku.
- b) Vlastnímu obyvatelstvu by opatřily spotřební předměty, aniž by přebudovaly svůj těžký (válečný) průmysl na průmysl střední a lehký (mirový).
- c) Do Evropy by dodaly výrobky vlastního těžkého průmyslu na újmu těžkého průmyslu amerického.
- d) V neamerických zemích by docílily vy-

budování konkurence amerického lehkého, středního i těžkého průmyslu.

2. Po dvou až třech letech by přerušily obchodní dohodu s USA, při čemž vinu by vzhly na americkou vládu. Tím by docílily náhlého pádu hospodářské prosperity USA. S ostatními státy by však udržovaly obchodní styk dál. A tím právě by docílily politickou i hospodářskou izolaci USA, neboť na jedné straně Anglie, Francie, Itálie, Německo, Japonsko, Finsko atd. by neměly více společný zájem s Amerikou a nechtěly by pochopit, proč by se mělo najednou jít proti Východu, a na straně druhé Amerika by neměla odbytiště pro své výrobky již ani v těchto zemích.

3. Páté kolony Kremli by v těchto zemích mohly nerušeně připravovat půdu k revoluci. A když by nadešla rudými revolucionáři nebo maršály stanovená hodina, Sověty by přerušily se všemi zeměmi Západu obchodní styk, což by v těchto zemích způsobilo citelný hospodářský úpadek, neboť by měly výrobu, usměrněnou jen pro potřeby vých. bloku.

Tolik naše úvaha o možnostech dalších kroků Kremli k docílení izolace USA, jež by znamenala strašný konec Západu. Že na Západě není již ona rozhodná jednomyslnost k boji proti bolševickému Východu a že jsou zde směry, lehkomyslně si pohrávající s myšlenkou možnosti mírového a obchodního soužití s Východem, nasvědčují i nedávny krok některých západoevropských vlád, které v Hospodářské a sociální radě v Ženevě doporučily odložení (prozatím na jaro 1954) projednávání zprávy o táborech otrocké práce v zemích za „železnou oponou“, kterou po dvouletém vyšetřování vypracovala zvláštní komise UNO. Toto doporučení odkladu je odůvodňováno tím, že SSSR prý nemá být „drážděn“, aby se prý nepohněval. A že kremelská taktika je vypočítána na izolaci USA, o tom podává svědectví nejen Malenkovova nabídka Itálii (z 8. 8. t. r.) v níž sliboval, že spolupráce s SSSR by Itálii zajistila uhlí a obilí a rozložila kola italského průmyslu, nýbrž to velmi markantně dokazuje i nejnovější politika v otázce Německa.

Rozhodně nejsme válečnými štváci. Známe však komunistickou taktiku a vidíme hrozící nebezpečí — nebezpečí příměří. Obětovalo by nejnaše již zotročené národy, nýbrž končilo by hbitovním mírem pro celý svět. Prolo varujeme před příměří se Sověty!

VI. Pekelský.

Svobodná tribuna čtenářů

V této rubrice otiskujeme zajímavé dopisy čtenářů a to „pro i proti“. Proto názory, uveřejněné v této rubrice, nejsou vždy totožné s názorem a míněním redakce „Bohemie“.

Vážená redakce!

Zde Vám zaslám článek z listu „Detroit Times“ a prosím o uveřejnění ve Vašem listu. Doufám, že se najde někdo, kdo to může přeložit. Je to velmi důležité pro ty, kteří chtějí emigrovat do Kanady, budou mít aspoň představu, jak Kanada opravdu vypadá. Téměř každý z nás něco podobného prodělal a vše to, co je v tom článku, se zakládá na pravdě... Doporučuji každému, kdo může emigrovat od USA, ať třeba čeká dle, ale ať jede do USA. Emigranti z Německa mají přednost vyemigrovat do USA před každým, kdo je v jiné zemi, mají tedy možnost se tam dostat mnohem dříve než třeba my z Kanady. Nemám v úmyslu nikoho zrazovat od Kanady, podívejme se však na těch 400 tisíce čsl. žádostí o emi-

graci do USA...

Zá Tupý, Kanada.

(Poznámka red. „B“: Od našich krajanů v Kanadě dostáváme měsíčně desítky dopisů, v nichž ličí svoji spokojenost s tamním životem a hospodářským uspořádáním. Proto nás dopis krajanů Z. Tupého značně překvapil a ještě více nás překvapil přímo otřásající obsah příloženého článku z listu „Detroit Times“ z 11. 10. t. r., v němž je uvedeno, jak některé soukromé firmy se v odlehilých krajích Kanady snaží zneužít požátek bídě vystěhovalců. Pro jistotu jsme se okamžitě informovali u US-generálního konsulatátu v Mnichově, zda zmíněný list není listem levicovým. Bylo nám oznámeno, že se nejedná o list levicový, nýbrž o nastrojeno seriozní americký deník. Proto níže otiskujeme překlad zaslanceho nám článku.)

NA STAVBĚ KANADSKÉ ŽELEZNICE BYLO NARIZENO VYSETROVANI „OTROCKÉ PRÁCE“

Zvláštní zpráva pro „The Detroit Times“.

Ottawa, 10. října. — Bylo hlášeno, že jsou zde úředníky ministerstva práce a přistěhovačství vyšetřovány strašné pracovní podmínky přistěhovalců, pracujících při hladové stavbě na nové kanadské železniční trati v severní Manitobě. Zprávy, došle z prac. táborů, ležících na nové trati, vedoucí k báječným nalezištím nerostů u jezera Lynn, oznamují, že tam existují „otrocké pracovní podmínky“.

Podmínky, popsané obchodní komorou v The Pas (Manitoba), která požádala o vyšetřování, týkající se „přistěhovalců, kteří nemluví nebo nerozumí anglicky, jsou nuceni pracovat až 15 hodin denně, dostávají jako stravu téměř výlučně jen makarony a postrádají všechny přiměřené živoly“. Podle informací obchodní komory tyto smluvní dělníci „mlíkalí“ od uvedených podmínek po dobu několika měsíců tím způsobem, že přechali řeky, jedoucimi přes The Pas směrem na Winnipeg. Tito vysíhovači vystupovali v The Pas a za pár dolarů prodávali své cenné předměty, jež si přivezli ze svého domova v Evropě, jen aby si nakoupili potraviny. Situace vyvrcholila zatčením pěti německých mladíků, kteří byli uvězněni, když vstoupili do vlaku do Winnipegu a odmíli zaplatit jízdné, ježto neměli peněz. Obchodní komora jmenovala výbor, jenž se informoval u těchto zatčených, když čekali na soudní řízení. „Všichni byli náležitě vyšetřeni“, pravila úřední zpráva. Při následujícím rozhovoru tito zatčení vyprávěli, že jim bylo při příchodu k trati u jezera Lynn řečeno, že jsou povinni splatit 500 dolarů za svoji přepravu z Evropy. Prohlásili dále, že přišlo, že dostávali výlučně makaronovou stravu bez mléka a masa, jim byly strhávány 2,40 dolarů denně za jídlo a že 8—10 mužů spalo v houbách o rozměru 8 krát 12 stop.

Zdejší vládní úředníci, když byli informováni o uvedených podmínkách, poslali skupinu vyšetřujících úředníků k stavbě trati.

Vážená redakce!

Při čtení dopisu dp. Dr. A. Heidlera p. V. Sourkovi jsem se přímo zhroutil. Nikdy bych nečekal, že dp. Heidler je schopen tak slabého dopisu (a ten tón!). Mělo zato, že dp. Heidlerovi byla svěřena kontrola veškerého katol. spolkového života čsl. uprchlíků na území Německé spolk. republiky, což v dopise není uvedeno a působí to tedy dojem, že kontroluje veškerý katol. spolkový život na území Německé spolk. republiky. Je těžko pochopitelné, jak dp. Heidler mohl přejít odmatavým mlčením p. Sourkem nalížením svědky. A opravdu trapně působí ukončení dopisu: „To je pro Vás, pane Sourku jediná cesta ke spase. Jinak jste na

cestě k věčnému zatracení. A není vyloučeno, že bude nutno vydati Vás i světské spravedlnosti.“ Je to formulace, budící dojem, že hrozba světskou spravedlností by mohla mít větší účinek než hrozba věčného zatracení. R. K., USA.

Vážená redakce!

Vichní četnický strážmistr Josef Aubrecht z Č. Budějovic, který se nachází v exilu a dnes pravděpodobně již v záměru, by mohl nejlépe podat svědectví o chování se Václava Hrncečka v budějovickém koncentračním táboře. Hleďte ho v Bohemii, neboť líčení jde ku konci. Foit R., Německo.

Vážení pánové!

Myslím, že mčela-li dosud Rada svob. Čs) na Vaše psaní, po článku Fr. Janík-Horáka „Bohème špatně, v záplě však budujeme lepší“, který byl otištěn v posledním čísle Vašeho listu, by Vám Rada měla dát padnou odpověď. Nabádat nás exit k veřejné kritice T. G. Masaryka je za dnešních poměrů skutečnou vlašizradou. A napsal, že T. G. Masaryk se upřímně snažil být spravedlivým, připouští nebo dokonce naznačuje možnost, že spravedlivým vždy nebyl. Takové psaní je skutečným sprofacivním. J. Osíčka, USA.

Čtění krajané!

Poslední číslo „Bohemie“ mě přivedlo ve vzpomínkách na moji minulost, kdy jsem velice hájil pravdu, jako pravý husita. Zde v Bremen vždy jsem byl funkcionářem národního spolku. Noviny jsme měli „Vlast“. S celým světem jsme měli spojení. Měli jsme i národní známky, které jsme lepili na první stranu dopisu. Každý krajan hned věděl, s kým má co jednat. Sociální nám známky neodkoupili. Kdo se nepoctivě choval, byl ze Svazu vyloučen. Tenkrát bylo radost být Čechem. Škoda, že jsem tak starý (80 let — pozn. red. „B“), ještě bych se hlásil k našemu zahraničnímu vojsku. Váš Josef Jasan, Bremen.

Vážení pánové!

Vrátil jsem se z první světové války a nastoupil jsem místo u čsl. finanční stráže v Krušných Horách, kde jsem se také oženil. Ježto jsem s německým nacismem nesouhlasil, odešel jsem na podzim r. 1938 do vnitrozemí. Když se dostal r. 1945 k moci český nacismus, nesouhlasil jsem s jeho činy. Je zcela lhostojné, kdo ten český nacismus v jeho řadění podporoval. Viděl jsem při tom se „lumlovat“ všechny politické strany. Komunisty, nář. socialisty, soc. demokraty, lidovce. Agrárníci a národní demokraté se na loupežném tažení v sudetském území oficiálně neúčastnili. Viděl jsem ale mnohé jejich býv. členy a souputovníky s odznaky stran t. zv. fronty v loupežném tažení v Sudetech, jak se obohacují z majetku, který pilná a šetrná ruka jiných v potívatí nashromáždila. J. J., Trösel, Německo.

Vážený pane!

Mohu Vás ujistit, že není mým úmyslem polemizovat o politice s politickými kámošy. Všimám si pouze věci náboženských a církevních. Bylo by velmi žádoucí, aby se političtí vůdcové t. zv. praviceových stran — t. j. křesťanského názoru světového, přes různé osobní difference dohodli na společném tažení k uplynutí náboženského přesvědčení u svých přívrženců. Vaši práci na tomto úseku Židů! Rev. Jan Smutný, USA.

(pokračování na str. 4)

Zrcadlo exilního tisku

„ROZPRAVY“ (orgán křesť. demokratů — Brusel) z října 1953 v článku „Provolání stoupencům Křesťanského Demokratického Hnutí“: „Rozhodli jsme se proto změnit naše volné sdružení v politickou organizaci. Cínicé tak zdůrazňujeme znovu stěžejní body svého programu. Hodláme:

1. Usilovat o konec komunistické tyranie a zejména o to, aby v našem domově byly vykonány volby do politické sněmovny podle přímého, rovného, obecného a tajného volebního práva, bez vázaných kandidátních listin, přímou volbou jednoho zástupce z každého volebního okrese;

2. Jít se křesťanskou naukou o uspořádání sociálního a to zejména v rozlišování mezi státem a společností; společnost zahrnuje nejen stát, nýbrž též samostatná, rovnoprávná a vzájemně se respektující odbořová sdružení, jejichž představitelé jsou svobodně voleni jejich příslušníky a řeší samostatně, po případné vzájemnou dohodou úkoly hospodářské a sociální; stát může do těchto úkolů zasahovat jen tam, kde se dohodou odbořových sdružení ukázala zcela nemožná;

3. zajistit naší domovině trvalý mír zřízením federativním, které by všem národům, jež sídlily na jejím území do r. 1945, přiznalo stejná práva — tedy i právo státo- tvorné v trvalé vymezeném národním území — a zahrnovalo by do sebe také sousední národy podunajské oblasti; v Podunajské federaci, po způsobu švýcarském zcela neutrální ve světových sporech, vidíme nejlepší krok k jakékoli federalisaci větší.

Za přípravný výbor KDH: Bohdan Chudoba v. r., Simeon Ghelfand v. r.

„NÁRODNÍ POLITIKA“ (vydáváná O. Mikulčíkem — Chicago), listopad 1953 v článku „České pravici“ od Nedomy: „Rok 1945—1948 byl smutným i po jiné stránce, než se obvykle říká a píše. Byl smutným tím, že pod šibenicemi, na kterých si levice vyrovňovala účty s pravici a na kterých se ocitli mnozí z proroků, řeskala a jásala nejen luza s levo, ale i luza s prava. Luza není pojem, vázaný na majetek či chudobu, nýbrž na charakter a kvalitu mravní.“

„NÁRODNÍ POLITIKA“ (vydáváná J. Moudrým — Chicago) listopad 1953 v článku „Radio Free Europe“: „Dr. Miloslav Kohák se po únorovém komunistickém puči v roce 1948 stal politickým šéfredaktorem „Svobodného Slova“ a podepsal prohlášení loyálního akčního výboru. Tolik k doplnění tragických pravd.“

„HLAS ČESKOSLOVENSKA“ (věstník Rady svob. Čsl. — Washington) z října 1953 v článku „Ve stopách Sejdrem“ od Mirko Túmy: „Máme dvoji tradici: Tradici Moderní revue, naší doby, Casu, Saldova zápisníku. Kritického měsíčníku a tradici Sejdrem. Tu první, bohužel, zanedbáváme a druhou si pěstujeme jako vzácnou kytličku,

zapomínajíc, že ta kytička nevoní, ale pádne: koženou demagogií vysokých bot laišismu a komunismu.“

„HLAS DOMOVA“ (nár. socialistický — Melbourne) z 16. 11. 1953 v článku „Světla a stíny“: „V Americe samé McCarthy a jeho přátelé třeba nejsou laišty, byl i svými činy vzbuzovali pochybnosti o upřímnosti jejich protikomunistického zápalu... Ale nemohu si pomoci, Franco je laišta. Vždyť se tím sám chlubil, Masakrům v Rotterdamu, Bělehradě a Coventry předcházely masakr v Guernice, a Marokánci pobožného Caudilla si nezadali v Guadarramě s Rosenbergovými novopohany na Ukrajině.“

„SKLIZEŇ“ (nezávislá kulturní revue — Hamburk) z listopadu 1953 v rubrice „Drobnosti“: „Kniha „My Europe“ Sira Bruce Lockharta vyšla ve švédském překladu. Největší švédský list „Dagens Nyheter“ ji komentoval pod titulem „Zvětralý Lockhart“. Pasáže o Janu Masarykovi ponechávají recenzentu nadále dojem, že „syn velkého Tomáše Masaryka byl sotva více než nezvykle šarantní diletant, z něhož komunisté učinili tragickou postavu.“

„JEDNOTA“ (orgán První katol. slovenské jednoty v USA — Middletown) ze 4. 11. 1953 v rubrice „Jadlerka“: „Američané vyhodili z National Committee for a Free Europe, z t. zv. čl. desku, jistého Vagasského. Jednoduše proto, že platil za jednoho z nejdoprověřejších udavačů a patolizalů, takže prý už i někteří Češi ho měli dost, ač jim ochotně sloužil a brojil proti Slovákům.“

„CAS“ (nár. socialistický — Chicago) ze září 1953 v rubrice „Zprávy...“: „Živnostníci v exilu jsou čili, myslíme stranickou a politickou skupinu. Plným právem reklamují svůj podíl mezi jinou politickou reprezentací exilu. Avšak o vůdcovství této skupiny jsou trvale ve při poslanec Fusek a tovarník Švestka. Fusek býval doma čelným funkcionářem této stavovské strany, o Švestkovi se praví, že ani členem té strany nebyl. Fusek má tedy zřejmou legitimitu, ale Švestka má zase zřejmou peníze. V Toronto měli konferenci. Nejdříve se pomodlili a pak se ihned seprali.“

„VIDENSKÉ SVOBODNÉ LISTY“ (orientované na Radu svob. Čsl.) z 13. 11. 1953 v rubrice „Bude vás zajímat“: „Lidově řečeno, že Američané jsou pouze Rusy v názevných uniformách, potvrzuje případ v Salzburgu, kde v noci na sobotu přepadl americký voják jednu ženu, kterou se však podařilo zbavit se dotírajícího nápadníka a utéci.“

„SLOBODNÉ SLOVENSKO“ (orientované na SNRVZ — Mnichov) z 15. 11. 1953 v článku „I na Slovensku severokorejské zločiny“ (článek cituje memorandový list „Svazu komunistů věznýchých Slováků“, podepsaný prof. Dr. Dr. V. Bucko a Stefanem Kramárem, a zaslaný ministerstvu zahraničí USA):

F. O. Miksche burcuje USA

Známy český publicista pplk. F. O. Miksche (žijící v Portugalsku), o jehož činnosti a poslední knize „Danubian Federation“ jsme přinesli zprávu v Bohemii č. 26, je v současnosti dnech v USA, kde pořádá řadu projevů a tiskových konferencí o problémech střední a jihovýchodní Evropy. Jeho úspěšná tisková konference ve Washingtonu, o níž přinesl americký tisk obsírnou zprávu, velmi znepokojila radovské vedení.

Pplk. Miksche je známým obhájcem a propagátorem podunajské federace. Významný sudetskóněmecký historik a publicista Dr. Emil Franzel o jeho zaměření napsal v kulturní a politické revui „Neues Abendland“ (září 1953) v článku „Český návtih“ m. j.: „Miksche nupíše v pověření některé organizace; co říká, je v nejostřejším rozporu s názory Rady svob. Čsl., tedy pochybné kliky Benešových stoupenců, kteří by byli již dlouho hodni pozornosti výboru McCarthyho, a je otázkou, zda Prchalova skupina české emigrace by chtěla jít tak daleko jako on. Patrně nejdříve by našel ohlas u českých federalistů, kteří v Mnichově vydávají časopis „Bohemia“.“

Pplk. Miksche dnes burcuje Ameriku, pokazuje na nebezpečí sovětského Východu, jenž dnes ohrožuje celou Evropu. Důrazně varuje před opakovaním chyby z r. 1945 a za jediné uspokojující řešení označuje zít-

zení podunajské federace. Přejeme pplk. Mikschemu, aby pro naši společnou federalistickou ideu získal v USA co nejvíce sympatií.

Akce rudé Prahy?

V řadách sudetskóněmeckého „Landmannschaftu“ (SL), jehož mluvčím je Dr. R. Lodgman, panuje v posledních týdnech velmi povážlivé rozladění. SL totiž již měsíce zprostředkovává svým členům potvrzení čl. ministerstva financí o výši vkladů a majetků, zanechaných v ČSR. Tato potvrzení jsou žádaným podkladem při nynějším připravovaném příměrném odškodňování bonnskou vládou. Jelikož většina vyhnatých sudet. Němců nemá jinou možnost si toto potvrzení opatřit, obrátili se na SL a zaplatili rovněž požadovaný poplatek (za každých potvrzených 1000.— RM poplatek 1.25 DM).

Podle údajů SL měla být celá záležitost prováděna důvěrně. Jak je dnes známo, tato potvrzení byla prý opatřována ilegálním způsobem přes neznámého zprostředkovatele v Berlíně, který měl prý tajně spojení na úředníky čl. ministerstva financí v Praze. Tak byla vystaveno desetitisíce potvrzení, za něž chudí sudetskóněmečtí

Němci. Což Němci nejsou lidé? Zde jsme úplně spokojeni, jen kdyby nás Pán Bůh ještě dlouhou dobu ve zdraví zachoval. Já jsem již 78 let a manželka 73 roky... Jednou bude soudit Bůh!

Ignaz Závodný, Německo.

Mili krajané!

Tolerance mezi národy je předpokladem klidného soužití a šťastného vývoje lidstva. Myslím, že by bylo velmi vhodné se zástupci nové německé vlády přijít do hovoru a dotázat se, jak si představují budoucí poměr k Českým zemím. Já jsem odpůrce tzv. sudetské autonomie nebo dokonce oddělení těchto území od Čech a Moravy a to již z důvodů hospodářských. Těšit bych se, kdybyste čas od času uspořádali rozpravu u jednoho stolu se zástupci obou národností. Vzájemné sblížení je ve prospěch společné věci. To je jen několik myšlenek. Velice rád bych se také zúčastnil konference v Caux, ale asi sotva toho dosáhnu.

Kurt L., Německo.

Co říkali včera?

„Provolání k 7. listopadu“

Naš mocný spojenc a upímaný přítel Sovětský svaz, oslavuje 7. listopadu 29. výročí svého zrodu. U příležitosti slátního svátku spouštěme z celého srdce hrdinný lid, jeho armádu osvoboditelku a velkého slátníka a vojevůdce generalissima Stalina. Naplněni vděčností více pozdravujeme svého velkého slovanského bratra a děkujeme mu za všechnu pomoc, kterou podstatně přispěl k našemu osvobození, a již nám stále poskytuje jak v hospodářské výstavbě, tak zejména tam, kde se na poli mezinárodním rozhoduje o našich životních zájmech. Zdravíme Sovětský svaz jako upřímného a důsledného zaslance spravedlivého, demokratického a trvalého míru. Na práhu uskutečňování svého dvoletého plánu pozdravujeme v Sovětském svazu zemi úspěšného plánovitěho hospodářství zemi hrdinné a obětově budovatele práce která je vzorem našemu lidu v jeho ústí o splnění dvoletého plánu. Národní fronta volá všechny naše občany bez rozdílu politického přesvědčení k hromadné účasti na oslavách sovětského slátního svátku. Nechť naše jednotná a mohutná oslava výročí vzniku SSSR vyjádří hluboké bratrské city našeho národa k jeho osvoboditeli a spojenci. Po hoku Sovětského svazu za mír, bezpečnost a šťastný rozvoj naší republiky!

Sláva velikému Sovětskému svazu a generalissimu J. V. Stalinovi!
Komunistická strana Československa.
Čs. strana národní socialistická.
Čs. strana lidová.
Čs. sociální demokracie.
[„Svobodné noviny“, 3. 11. 1946.]

VÁCLAV SOUREK.

PIUM DESIDERIUM

Bože, sešli na nás třeba mor či bídu věčných psanců, jen nás chraň od radní kliky zkrachovaných samozvanců!

JESTE K EXILNÍMU PODSVETI

Hans Krause z Karlsruhe-Baden napsal v „Der Sudetendeutsche“ z 3. 10. 1953 článek „Jeden „německý“ učitel“, v němž píše m. j.: „V časopise „Der Spiegel“ č. 30 nalezneme v rubrice „Dopisy“ na str. 33 příspěvek „Srbové“, v němž je opět jednou řeč o největším agentu rudé Prahy Orthutu Jakobovi Grézerovi (Gretzerovi). Tentokrát založil „Ligu Slonzáků“ se sídlem v Bruselu, jejíž je „presidentem“. Tento Grézer je syn zdejšího „německého“ učitele Adolfa Gretzera. K osobě tohoto učitele mohu sdělit následující: Gretzer byl ve vlasti až do rozpuštění německých stran členem SP v ČSR. Jako zlý slídil (übler Stänkerer) by mohl být jeho býv. kolegu z Mor. Ostravy ještě dobře znám. Až se to, podle jeho mínění, již nedalo více obházet, přistoupil k SDP (sudetskóněmecká strana — pozn. red. „B.“). Hned po vtáhnutí německých oddílů do Mor. Ostravy šel před svými žáky jako první za praporek hakovitého kříže, co nepřijemné bilo do očí dokonce i tehdejšímu „kreisleitrovi“, jenž mu dal radu, aby změnu svého smýšlení nedával tak nápadně najevo. Pak přišlo zhroucení a krajané našli Gretzera jako kápo v českém internátním táboře. Tam hrál „antifašistu“.

TAKÉ OBĚT TERSTU

V nemocnici v Alati (prov. Frosinone v Itálii) zemřel následkem zranění jeden chorvatský politik uprchlík, host „Sběrného střediska pro cizí uprchlíky“ v Le Frasdethe. Po alarmujících zprávách o Terstu ho ve večerních hodinách na cestě z Alati do Fraschette probodl kuchyňským nožem pacholek jednoho italského sedáka a nechal ho bez pomoci ležet na cestě. Místní tisk hartusil proti „nepředstavitelným svobodám“, poskytnutým uprchlíkům správou táhara. Ředitel lábora, Dr. Mario Scarpella, však proti tomu ostře protestoval a zajistil zraněnému všestrannou lékařskou péči. Písto však zraněný podlehl. Je pohřben na hřbitově v Alati... Nedočkal se svobody ani ve vlasti — ani v exilu!

SOUHLASITE-LI S NAŠIM PROGRAMEM, STÁVEJTE SE ČLENY SČDP!

ČTĚTE A ROZŠÍRUJTE V EXILU

Mimo naší „BOHEMIE“ podporují Ústředí demokratického exilu z ČSR i následující časopisy:

„NÁROD“, list nár. demokratů, (objednávky přes redakci „Bohemia“).

„ROZPRAVY“, list křesť. demokratů, Boite-postale No. 20, Bruxelles-Schaerbeek 1, Belgique.

BOHEMIA, list Českých demokratů federalistů, vychází jednou měsíčně. Redakce: München 2, Dachauer Str. 9.11., Germany, telefon 12688. Vedoucí redaktor a odpovědný zástupce listu Fr. Janík-Horák; Majitel a vydavatel Vl. Pekelský. Příspěvky se nevracejí a nehonorují. — Toto číslo bylo vydáno 6. prosince 1953. — Tiskem: Buchdruckerei Dr. Peter Belej, München 13, Schleißheimer Str. 71.

„Současné Vás žádáme, abyste se přičinili, aby vedení slovenského vysílání RFE bylo svěřeno politicky nezaujatým lidem. Dnešní vedoucí slovenského vysílání Dr. Múdry a Dr. Kvetko patří k politické straně, která je zodpovědná za hrozná bestiality, spáchané na slovenském obyvatelstvu v době komunistické revolty r. 1944 a faktčz za mučení politických vězňů na Slovensku v r. 1945—1948.“

„KATOLIK“ (list Rádu Českých Benediktinů — Chicago/III.) ze 4. 8. 1953 v článku „Veřejný dotaz — a také volání po nápravě“ od J. Háika: „Ferdinand Peroutka si říká novinář, ale novinářem v pravém slova smyslu není. Novinář musí hájit pravdu. Musí ji hájit za každou cenu. Jinak se zpronevěřuje svému poslání a stává se reklamním agentem — propagandistou, a to i kdyby slova maloval třeba zlatým písmem a vydával je v drahocenné úpravě. Tak zásadní je rozdíl mezi novinářem a propagandistou. A je to smutné tvrdit, že Ferd. Peroutka stále stojí v táboře propagandistů.“

„MLADÝ BOJOVNIK“ (časopis Sdružení slovenských studentů v zahraničí, orientovaný na SOV), listopad 1953, v článku „Interview s Dr. Pokorným“: „Otázka: Co by se mělo podniknout pro sjednocení všech slovenských studentů v emigraci? Odpověď: Vyzvat všechny slovenské studenty v emigraci, kteří jsou věrni Slovenské republice, aby vstoupili do Sdružení slovenských studentů v zahraničí.“

„PACIFIC“ (Sydney) 26. 10. 1953 v rubrice „Členáři piší“ přinesl „Otevřený dopis Spolku Práva vítězi“, podepsaný výborem Klubu přátel české kultury v Sydney: „Ve svém programu k tomuto odstavci tvrdíte, že chcete, aby naše děti nezapomely český jazyk a kulturu, ve výrazu „děti nezapomely český“ se píše tvrdě i po l...“ (Pozn. red. „Bohemia“: Výbor klubu přátel české kultury v Sydney by měl vědět, že se píše „nezapomněly“.)

Nové knihy

Jan A. Baťa: „SATIRY A AFORISMY“. Vydala Edice satiry, Londýn 1953.

Dr. Johann Weidlein: „HINTERGRÜNDE DER VERTRIEBUNG DER DEUTSCHEN AUS UNGARN“. 32 stran. Vydáno 1953 vlastním nákladem v Schorndorf, Mönchsbrückenweg 16.

Eugen Lemberg: „VÖLKER UND VOLKSGRUPPEN IM EXIL“. Velmi zajímavý spis jednoho z nejznámějších německých vědeckých pracovníků 60 stran. Vydal Verlag Plessverein „Volksbote“, München.

„REGIERUNGSKLARUNG“ vem 20. Oktober 1953, předloženo německým svazovým kancléřem Dr. K. Adenauerem německému sněmu. 38 stran. Vydal: „Presse- und Informationsamt d. Bundesregierung, Bonn“.

uprchlíci zaplatili SL částku, jdoucí do statistiky DM, jak uvádí sudetskóněmecký list „Die Brücke“. Čsl. vojenská mise v Berlíně však nyní sdělila bonnským úřadům, že ona potvrzení jsou falšovaná a že nemohla být vystavena žádným čl. úřadem, neboť i použité razítko je prý naprosto neodborně falšováno (státní znak nedosahuje až k okrajům a v textu jsou římské číslice místo arabických). Bonnské úřady se nyní zdráhají uznat tato potvrzení za platné podklady.

Je zcela pochopitelné, že tato okolnost vyvolala v širokých řadách SL nepokoj, který, nepodařilo-li se vedení SL dořít v Bonně uznání platnosti těchto potvrzení, by mohl i vážně ohrozit samotnou existenci SL. —ak.

ZAMESTNANCI RFE VEDOU RADOVSKÉ SDRUŽENÍ

Radovské „Sdružení čl. uprchlíků v Německu“ konalo 8. 11. t. r. v Mnichově valnou hromadu, na níž byli zvoleni: předseda Jar. Kusý, lidovec (RFE); I. mistopředseda Lichner, kvetkovec (RFE); II. mistopředseda Kuzmik, Rusín; gen. taj. Dr. L. Stolička, nár. soc. (RFE); 2. taj. Šandor, kvetkovec (RFE); soc. ref. Ing. Brych, agrárník (RFE); poklad. Mikl, kvetkovec (RFE); tisk. ref. Sedvíř, soc. dem. (RFE); právní ref. Dr. J. Měšan, nár. demokrat; emigrační ref. Bena, nár. soc. (RFE).

Při valné hromadě zasahlo do debaty nebo se zúčastnilo jako členové jednotlivých volebních komisí: Rubeš, Pátek, Hloucha, K. Marek, Kuzmik, Benat, Dr. Stolička, Dvořáček, Sečanský, Lorenc, Kopanský, Ing. Brych, Klapka, Antl, Macháček, Korytko, Ing. Zikmund, Podjivinský, Dr. Měšan, Pavlu (za Kvetka a Vaňka), Sečanský, J. Kusý, Dr. Tumlířová, Němeček, Vácová, Fr. Runza, Kubovec, Krompl, Hadraha, Dr. Menc, Hradílek, Předík, Čurínka, Čurna, Vališka, Urba, Leltrichová, Pekarovič, Čiriba, Lichner, Šandor, Mikl, Němec, Prekop, Molitor, Kusník, Kopanský, Lulková, Sedláček, Benat, Sedvíř, Kalas, Fr. Smrček mjr. Bursík, K. Uhlíř, Volf, Kopecký, Ing. Vořt, Sojka a Dr. Lukáš.

Schůze byla velmi hořlivá a vedena v duchu známé radovské demokracie.

JSTE JIŽ REGISTROVÁN?

Obratem si u nás vyžádejte přihlášku do SVAZU BÝVALÝCH VOJÁKŮ

A

JEJICH PŘÁTEL